

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน รากฐานของการศึกษาเล่าเรียนของลูกคือความบริสุทธิ์ เพียงเมื่อมีความบริสุทธิ์เท่านั้นที่ลูกจะสามารถเติมตนเองด้วยพลังโยคะได้ เพียงเมื่อมีพลังโยคะเท่านั้นที่จะมีพลังในคำพูดของลูก
- คำถาม:** ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามอะไรอย่างเต็มที่?
- คำตอบ:** ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะจัดการของบาปบนศีรษะของลูก หากหลังจากเป็นของพ่อแล้ว ลูกทำบาปใดก็ตาม ลูกจะตกลงมาอย่างแรงมาก หากลูกเป็นเหตุให้พี่น้องปีศาจประณาม หรือทำให้พวกเขา มีความยากลำบากอื่นใด ลูกจะสะสมบาปอย่างมาก แล้วก็จะไม่มีคุณประโยชน์ใดในการรับฟังหรือถ่ายทอดความรู้

โอมชานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ว่า ลูกจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ได้อย่างไร โลกบริสุทธิ์แห่งสวรรค์นั้นเรียกว่าดินแดนแห่งวิษณุ และอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ด้วยเช่นกัน วิษณุหมายถึงรูปรวมของลักษมีและนารายณ์ที่ถูกวาดขึ้น เหตุนี้เองจึงมีการให้คำอธิบายในวิธีนั้น อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขากราบไหว้บูชาวิษณุ พวกเขาไม่เข้าใจว่าวิษณุคือใคร พวกเขากราบไหว้บูชาหลักษมีด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาไม่รู้ว่าเธอคือใครเช่นกัน เวลานั้นบาบาอธิบายแก่ลูกๆ ในวิธีที่หลากหลาย ซึมซับสิ่งนี้อย่างดีมาก บางคนเชื่อว่าดวงวิญญาณสูงสุดนั้นรู้ทุกสิ่ง ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เราทำ ไม่ว่าจะดีหรือไม่ดีทำนรู้ทั้งหมด นั่นเรียกว่าความรู้สึกของความเชื่อที่มีขอบ พระเจ้าไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น ลูกๆ รู้ว่าพระเจ้าคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้เดียวที่ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ท่านชำระลูกให้บริสุทธิ์แล้วทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง แต่อย่าได้คิดว่าพ่อรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในหัวใจของแต่ละคน นั่นเรียกว่าไม่รู้คิด ไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่มนุษย์ทำ พวกเขาจะได้รับผลตอบแทนของการกระทำเหล่านั้นอย่างแน่นอนตามละครไม่ว่าจะดีหรือไม่ดี พ่อไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอะไรกับสิ่งนั้น ลูกไม่ควรคิดว่าถึงอย่างไรบาบาก็รู้ทุกอย่างดี มีผู้คนมากมายผู้ที่หมกมุ่นอยู่ในกิเลสและเฝ้าแต่ทำบาป และเป็นผู้ที่ยังคงมาที่นี้หรือไปที่ศูนย์ พวกเขาคิดว่า “ถึงอย่างไรบาบาก็รู้อยู่แล้ว!” อย่างไรก็ตามบาบาพูดว่า: พ่อไม่ได้ทำธุรกิจนั้น ความเข้าใจของพวกเขาในคำว่า “จันนี่จันนี่ฮา” (ผู้ที่ลวงรู้ความลับที่อยู่ภายใน) นั้นผิด ลูกเรียกหาพ่อให้มาและทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ และทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เพราะบาปมากมายของหลายต่อหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก มีบาปของชาติเกิดนี้ด้วยเช่นกัน ลูกต้องสารภาพบาปของชาติเกิดนี้ของลูก หลายคนได้ทำบาปเช่นนั้นที่พวกเขาพบว่ามันยากมากที่จะกลับมาบริสุทธิ์ สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์ การศึกษาเล่าเรียนนั้นง่ายมากแต่ลูกต้องทำความเพียรพยายามว่าจะจัดการของบาปอย่างไร มีผู้คนมากมายที่ทำบาปอย่างมาก และด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกิดความเสียหายมากมายในงานรับใช้ พวกเขาพยายามที่จะสร้างความยากลำบากต่ออาศรมของบราห์มาकुมารี พวกเขาสะสมบาปมากมายด้วยการทำเช่นนั้น บาปไม่สามารถถูกลบออกไปได้ด้วยการให้ความรู้แก่ผู้อื่น เพียงด้วยการมีโยคะเท่านั้นที่บาปสามารถถูกลบออกไปได้ ก่อนอื่นทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะมีโยคะ เพราะเพียงนั้นที่ลูกจะยังถูกใครบางคน เพียงเมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ก่อนและมีโยคะจึงจะสามารถมีพลังนั้นในคำพูดของลูก มิฉะนั้นไม่ว่าลูกจะอธิบายให้ผู้อื่นมากแค่ไหน ลูกจะยังไม่ยิ่งถูกพวกเขา ดังนั้นมันจะไม่เข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขา มีบาปของหลายชาติเกิด บาปที่ทำในเวลานี้จะกลายเป็นบาปที่ยิ่งใหญ่กว่าบาปของหลายชาติเกิดก่อนหน้านี้ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: ผู้ที่ประณามสัทกูรูไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของพวกเขาได้ ผู้เดียวนั้นคือบาปที่แท้จริง ครูที่แท้จริง และกูรูที่แท้จริง พ่อพูดว่า: ผู้ที่เป็นเหตุให้บราห์มาकुมารีถูกประณามจะสะสมบาปอย่างมากมายด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นตัวลูกเองต้องกลับมาบริสุทธิ์ บางคนมีความสนใจอย่างมากในการอธิบายให้แก่ผู้อื่น แต่ไม่มีโยคะที่มีค่าแม้เศษเสี้ยวใด ดังนั้นจะมีประโยชน์อะไร? พ่อพูดว่า: สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการมีการจดจำระลึกถึง ผู้คนร้องเรียกเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาได้พัฒนายินสยของการล้มลุกคลุกคลานไปทั่วและทำเสียงดังมากโดยไม่จำเป็น พวกเขาสวดมนต์ภาวนาต่อพระเจ้า แต่พระเจ้าไม่มีหู ท่านจะสามารถได้ยินหรือพูดอะไรโดยที่ไม่มีหูหรือปากได้อย่างไร? ท่านเป็นอะแว็ค (ละเอียดอ่อน) ทั้งหมดนั้นคือศรัทธาที่มีขอบ ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงใด บาปของลูกก็จะยิ่งได้รับการปลดปล่อยมากเพียงนั้น อย่าคิดว่าพ่อรู้ทุกสิ่งว่าผู้ที่กำลังจดจำพ่ออย่างมากมาย หรือผู้ที่กำลังจดจำพื่อน้อยมาก ลูกแต่ละคนต้องดูซารัตของตัวเอง พ่อได้บอกลูกแล้วว่า: เป็นเพียงด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย บาบาลามลูกด้วยเช่นกันว่าลูกจดจำพ่อมากแค่ไหน สิ่งนี้สามารถมองเห็นได้จากพฤติกรรมของลูกเช่นกัน บาปไม่สามารถได้รับการ

ปลดปล่อยได้นอกจากด้วยการจดจำระลึกถึง ไม่ใช่ว่าเมื่อลูกถ่ายทอดความรู้แก่ใครบางคน บาปของลูกหรือของเขาคจะถูกตัดทิ้ง ไม่เลย เป็นเพียงเมื่อตัวลูกเองอยู่ในการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกตัดทิ้ง สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: ในเมื่อลูกเป็นของพ่อ อย่าได้ทำบาปใด ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะตกลงมาอย่างรุนแรงมาก แล้วลูกก็จะไม่มีความหวังใดๆ ที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เมื่อลูกอธิบายให้แก่ผู้คนมากมายที่นิทรรศการ ลูกก็มีความสุขอย่างมาก ด้วยคิดว่าลูกได้ทำงานรับใช้มากมาย อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า: ก่อนอื่นอย่างน้อยที่สุดลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ จดจำพ่อ! หลายคนล้มเหลวในการจดจำระลึกถึง ความรู้ที่ง่ายตายยาก ลูกเพียงแต่ต้องรู้ถึงวงจร 84 ชาติเกิด ในการศึกษาเล่าเรียนอื่นๆ พวกเขาต้องศึกษาคณิตศาสตร์และทำความเข้าใจอย่างมากมาย พวกเขาจะได้รับอะไร? หากใครบางคนตายในขณะที่ศึกษาเล่าเรียน การศึกษานั้นก็จบสิ้นลง การศึกษานั้นไม่ได้ไปกับลูก เมื่อลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกก็สามารถซึมซับความรู้นี้ ด้วยการไม่กลับมาบริสุทธิ์ของลูกและการไม่ทำให้บาปของลูกถูกลบออกไป ก็จะมีประสบการณ์การลงโทษอย่างมากมาย อย่าคิดว่าถึงอย่างไรการจดจำระลึกถึงของลูกก็ไปถึงบาบา บาบาจะทำอะไรกับสิ่งนั้น? หากลูกจดจำบาบลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์ บาบาต้องทำอะไรกับสิ่งนั้น? บาบาจะพูดใหม่ว่า “ทำได้ดีมาก!”? ลูกๆ มากมายพูดว่า: ฉันจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ “ฉันจะมีใครอีกเล่านอกจากท่าน?” พวกเขาเฝ้าแต่พูดโกหกในลักษณะนี้ ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากสำหรับการจดจำระลึกถึง พวกเขาไม่แม้กระทั่งสามารถเข้าใจได้ว่าพวกเขากำลังจดจำบาบาอยู่หรือไม่ โดยไม่รู้พวกเขาก็พูดว่าพวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงอยู่เสมอ ไม่มีใครสามารถกลายเป็นนายของโลกละและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงโดยไม่ทำความเข้าใจอย่างมากมาย เพียงเมื่อลูกมีพลังของการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะสามารถทำงานรับใช้ได้ แล้วก็จะได้เห็นว่าคุณได้ทำงานรับใช้มากมายแค่ไหน และลูกได้สร้างปวงประชามากแค่ไหน จะต้องมีปัญหาของสิ่งนั้น ก็คนที่ฉันทำให้ขัดแย้งกับตัวฉันเอง? ลูกต้องสร้างปวงประชา ก่อน เพียงนั้นที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงศักดิ์ได้ ไม่มีสิ่งใดเช่นนั้นในตอนนี้อยู่ เพียงเมื่อลูกอยู่ในโยคะและเติมตนเองด้วยพลังนั้นเท่านั้นที่ลูกจะได้รับอิทธิพลจากใครบางคนอย่างแม่นยำ ได้มีการกล่าวถึงในคัมภีร์ (มหาภารตะ) ว่า บิष्มปีตมาและโทรณาจารย์าลา ได้รับความรู้ในเวลาสุดท้าย เมื่อความไม่บริสุทธิ์ทั้งหมดได้ถูกขจัดออกไปจากดวงวิญญาณ และดวงวิญญาณนั้นได้กลับมาสาโทประธาน ก็จะมีพลังในดวงวิญญาณนั้นและลูกธนูก็จะยิงถูกผู้อื่นอย่างรวดเร็ว อย่าได้คิดว่าบาบาไม่รู้ทุกสิ่ง เหตุใดบาบาจึงจำเป็นต้องรู้สิ่งใดเล่า? ผู้ที่ทำบางสิ่งก็ได้รับรางวัลของสิ่งนั้น บาบาเฝ้าแต่สังเกตทุกสิ่งอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง บางคนก็เขียนถึงบาบา: บาบาฉันได้ไปที่สถานที่นั้นๆ เพื่อทำงานรับใช้ บาบาถามว่า: ก่อนอื่นลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงไหม? สิ่งแรกสุดที่ลูกต้องทำคือตัดขาดจากทุกคนอื่น และเชื่อมโยงตนเองกับพ่อผู้เดียว ลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ แม้แต่ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้าน ลูกต้องพิจารณาว่าโลกนี้และร่างกายของลูกนี้จะเก่า ทุกสิ่งจะถูกทำลาย เราเพียงใส่ใจต่อพ่อและมรดกของท่านเท่านั้น บาบาไม่ได้บอกลูกว่าไม่ให้อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกหรือไม่ให้พูดคุยกับใคร บ้างก็ถามบาบาว่า พวกเขาสามารถไปงานแต่งงานของใครบางคนได้หรือไม่ บาบาพูดว่า: ลูกอาจไปได้ ไปที่นั่นและทำงานรับใช้ สติปัญญาของลูกควรจะเชื่อมโยงในโยคะกับชีพบาบา เพียงด้วยพลังของการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของหลายชาติเกิดจะสามารถถูกลบได้ หากลูกเฝ้าแต่ทำบาปที่นี้ด้วย ก็จะมีการลงโทษอย่างใหญ่หลวง หากขณะที่จะกลับมาบริสุทธิ์บางคนตกลงเนื่องจากกิเลส เขาก็ตาย เขาจะถูกบดขยี้อย่างสมบูรณ์ ด้วยการไม่ทำตามศรัทธาก็จะมีการสูญเสียอย่างมากมาย ต้องมีการปฏิบัติตามศรัทธาในทุกย่างก้าว บางคนทำบาปเช่นนั้นที่พวกเขาไม่สามารถมีโยคะได้ พวกเขาไม่สามารถมีการจดจำระลึกถึง หากพวกเขาไปและบอกผู้อื่นว่าพระเจ้าได้มาแล้ว และพวกเขานั้นควรไปและประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากท่าน บุคคลเหล่านั้นก็จะไม่เชื่อเขา ลูกควรจะไม่ยิ่งถูกพวกเขาเหล่านั้น บาบาได้บอกลูกให้ให้ความรู้แก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา และอย่าได้เสียเปล่าสิ่งนั้นกับผู้ที่ไม่ต้องการความรู้ มิฉะนั้นแล้ว สิ่งนี้จะเป็เหตุของการประณามมากยิ่งขึ้น ลูกๆ บางคนถามบาบา: บาบาฉันมีนิสัยของการให้ทาน ฉันควรจะทำอะไรในเวลานี้ที่อยู่ในหนทางของความรู้? บาบาแนะนำลูกว่า: ลูกๆ มีผู้อื่นมากมายที่เฝ้าแต่ให้ทานแก่คนยากจนผู้ที่ยากจนนั้นไม่ตายเนื่องจากความอดอยาก แม้แต่ขอทานทางศาสนา(ฟาเกีย)ก็มีเงินทองมากมาย ดังนั้นสติปัญญาของลูกควรออกไปจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ลูกจำเป็นต้องระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับการให้ทาน มีมากมายที่เฝ้าแต่ทำการกระทำเช่นนั้น อย่าได้ถามเลย! พวกเขาไม่แม้กระทั่งรู้ว่าภาระของบาปบนศีรษะของพวกเขา กำลังจะหนักยิ่งขึ้น หนทางของความรู้ไม่ใช่เพียงความสนุกสนานและเกม ดรามาราชนั้นอยู่กับพ่อ จะมีประสบการณ์ของการลงโทษมากมายจากดรามาราช มีคำกล่าวไว้ว่า: ลูกจะได้รู้ทุกสิ่งเมื่อดรามาราชชำระบัญชีสุดท้าย ไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่จะมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษของหลายชาติเกิด บาบาได้อธิบายแก่ลูกแล้วเช่นกันถึงตัวอย่างของการสังเวทตนเองที่คาสี นั่นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่ ที่นี้เป็นหนทางของความรู้ การสังเวทมนุษย์ก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดต้องเป็นที่เข้าใจ อย่าได้ถามว่าทำไมละครนี้จึงถูกสร้างขึ้น หรือทำไมเราจึงถูกนำเข้ามาในวงจร ทุกคนต้องเข้ามาในวงจรต่อไป ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วล่วงหน้า หากลูกไม่เข้ามาในวงจร ก็จะไม่มีโลก ไม่สามารถมีการหลุดพ้นที่เป็นนิรันดร์ได้ แม้

กระทั่งพ่อผู้แสดงหลักก็ไม่สามารถมีการหลุดพ้นนิรันดร์ได้ วงจรจะหมุนไปในแบบเดียวกันหลังจาก 5000 ปี สิ่งนี้อยู่ในละคร ไม่มีใครสามารถได้รับสถานภาพเพียงด้วยการอธิบายหรือให้ความรู้แก่ผู้อื่น ก่อนอื่นลูกต้องกลับมาบริสุทธิต่อจากไม่บริสุทธิต่อมาได้คิดว่าบาปารู้ทุกสิ่ง บาปจะทำอะไรจากการรู้ทุกสิ่ง? ก่อนอื่นลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกทำอะไรตามศรัทธาและลูกจดจำบาปได้มากแค่ไหน บาปจะได้ประโยชน์อะไรจากการรู้ทั้งหมดนั้น? ไม่ว่าลูกทำอะไรก็ตาม ลูกจะได้รับรางวัลของสิ่งนั้น บาปสามารถบอกได้จากวิธีการที่ลูกทำและงานรับใช้ที่ลูกทำว่าลูกทำงานรับใช้ที่ดีหรือไม่ คนนั้นคนนี้ได้ทำกรรมที่เป็นบาปมากมายแม้กระทั่งหลังจากเป็นของพ่อแล้ว ดังนั้นจึงไม่มีพลังในความรู้ที่บุคคลนั้นให้ ดาบของความรู้นี้จะต้องมีความคมของพลังแห่งการจดจำระลึกถึง ด้วยพลังของโยคะ ลูกจะได้รับชัยชนะเหนือทั้งโลก ด้วยความรู้ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในโลกลใหม่ ก่อนอื่นใจจงกลับมาบริสุทธิต่อ หากลูกไม่กลับมาบริสุทธิต่อ ลูกไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ ลูกมาที่นี่เพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ ผู้ที่ไม่บริสุทธิต่อไม่สามารถกลายเป็นนารายณ์ ลูกต้องใช้วิธีที่ถูกต้องเพื่อกลับมาบริสุทธิต่อ แม้แต่ลูกๆ ผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษบางคนก็ดูแลศูนย์ก็ต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อสิ่งนี้ เนื่องจากพวกเขาไม่ได้ทำความเพียรพยายามนี้จึงไม่มีพลังนั้นในดวงวิญญาณเหล่านั้น แล้วลูกนั้นก็ไม่สามารถยิงตรงเป้าได้ ไม่มีการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง พวกเขาเพียงแต่อธิบายแก่ผู้คนมากมายที่นิทรศการ ก่อนอื่นลูกต้องกลับมาบริสุทธิต่อด้วยการจดจำระลึกถึง แล้วก็มีความรู้นี้ เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิต่อ ลูกจึงสามารถซึมซับความรู้นี้ได้ ผู้ที่ไม่บริสุทธิต่อไม่สามารถซึมซับความรู้นี้ วิชาหลักคือการจดจำระลึกถึง มีวิชาต่างๆ ในการศึกษาทางโลก ผู้คนมาหาลูกเพื่อจะกลายเป็นบราห์มา कुमार และกุมารี การกลายเป็นบราห์มา कुमार หรือกุมารี ชายหรือหญิงไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก ลูกต้องไม่กลายเป็นสิ่งนี้แค่เพียงในนาม เพื่อที่จะกลายเป็นเทพ แรกสุดลูกต้องกลับมาบริสุทธิต่ออย่างแนนอน แล้วหลังจากนั้นก็มีการศึกษานี้ด้วยเช่นกัน หากลูกเพียงแต่ศึกษาเล่าเรียนเท่านั้นแต่ไม่กลับมาบริสุทธิต่อ ลูกก็ไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ ดวงวิญญาณที่บริสุทธิต่อเป็นสิ่งที่ต้องการ เพียงเมื่อลูกกลับมาบริสุทธิต่อเท่านั้นที่ลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในโลกลที่บริสุทธิต่อ บาปแนย้าเรื่องความบริสุทธิต่ออย่างมาก ถ้าลูกไม่รักษาความบริสุทธิต่อ ลูกก็ไม่สามารถให้ความรู้แก่ใครได้ อย่างไรก็ตามบาปไม่ได้มองดูสิ่งใด ตัวท่านเองกำลังนั่งที่นี่และอธิบายทุกสิ่ง ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนได้รับรางวัลสำหรับความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขา นั่นด้วยก็ถูกกำหนดไว้ในละคร พ่อจะพูดโดยไม่มีร่างกายได้อย่างไร? ท่านจะรับฟังใครได้อย่างไร? เป็นเมื่อดวงวิญญาณมีร่างกายที่เขาสามารถพูดและได้ยิน พ่อพูดว่า: พ่อไม่มีอวัยวะใดๆ ดังนั้นพ่อจะสามารถรับฟังใครหรือรู้สิ่งใดได้อย่างไร? บางคนเชื่อว่าบาปรู้เมื่อพวกเขาหมกมุ่นอยู่ในกิเลสและหากท่านไม่รู้พวกเขาก็จะไม่ถือว่าท่านเป็นพระเจ้า มีหลายคนที่เป็นเช่นนั้น พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อแสดงวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิต่อแก่ลูก พ่อมองเห็นทุกสิ่งอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง มันสามารถมองเห็นได้จากพฤติกรรมของลูกว่าเขาหรือเธอมีค่าหรือไม่มีค่า ลูกต้องให้ข้อพิสูจน์ของงานรับใช้ที่ลูกทำ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าลูกได้รับรางวัลของสิ่งใดก็ตามที่ลูกทำ หากลูกทำตามศรัทธา ลูกก็กลับมาสูงส่ง หากลูกไม่ทำตามศรัทธา ลูกกลับมาสกปรกและตกลงมา หากลูกต้องการที่จะถามบางสิ่ง จงถามอย่างชัดเจน ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับศรัทธาที่มีบอด บาปเพียงแต่ถาม: หากลูกไม่มีพลังของการจดจำระลึกถึงแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิต่อได้อย่างไร? บางคนทำบาปเช่นนั้นแม้กระทั่งในชาติเกิดนี้ อย่าได้ถามเลย นี่คือโลกของดวงวิญญาณบาป ในขณะที่ยุคทองคือโลกของดวงวิญญาณบุญ นี่คือยุคบรรจบพบกัน บางคนมีหัวสมองที่บั้นนั้นที่พวกเขาไม่สามารถซึมซับสิ่งใดได้เลย พวกเขาไม่สามารถจดจำบาปได้ และแล้วก็สาบสูญไป เพราะกองฟางจะถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ และพวกเขาจะไม่สามารถอยู่ในโยคะได้ ในเวลานั้นจะมีเสียงร้องมากมายของความทุกข์ระทม ภูเขาของความทุกข์มากมายจะถล่มลงมา ความเข้าใจเดียวที่ลูกควรมีคือ จะได้รับโชคแห่งอาณาจักรของลูกจากพ่อได้อย่างไร ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างและช่องแหวะในงานรับใช้ กลับมาให้คุณประโยชน์ อย่าได้สูญเสียเงินของลูก อย่าได้ให้ทานแก่ผู้ที่ไม่บริสุทธิต่อที่มีค่าควรแก่การได้รับทานเหล่านั้น มิฉะนั้นผู้ที่ให้ทานก็จะสะสมภาระนั้น ไม่ใช่ว่าลูกต้องออกไปและตักลองบอกว่าพระเจ้าได้มาแล้ว มีคนเช่นนั้นอยู่มากมายในบาร์ตที่เรียกตนเองว่าพระเจ้า ไม่มีใครจะเชื่อลูก ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกได้รับการรู้แจ้งแล้ว อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พร้อมกับการศึกษาเล่าเรียน อย่างแนนอนลูกต้องกลับมาบริสุทธิต่อ กลายเป็นลูกที่มีค่าและเชื่อฟังและให้ข้อพิสูจน์ของงานรับใช้ของลูก ทำตามศรัทธาและทำให้ตนเองสูงส่ง

2. อย่าได้สูญเสียเงินของคุณ อย่าได้ให้ทานแก่ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ให้ทานสมบัติที่มีค่าของความรู้แก่ผู้ที่มีค่าควรแก่การได้รับ
- พร:** ขอให้ลูกตายขณะมีชีวิตอย่างแท้จริง และมีพิธีเผาศพของสังสารเกาของคุณ
เมื่อใครตาย ร่างกายนั้นก็ถูกเผา และด้วยการเผา นามและรูปก็จบสิ้นอย่างสมบูรณ์ ในทำนองเดียวกัน
เมื่อลูกตายขณะมีชีวิต แล้ว แม้ว่าร่างกายของคุณยังเป็นเช่นเดิม ลูกก็มีพิธีเผาศพของสังสารเกา ความ
ทรงจำเก่า และธรรมชาติเก่าของคุณ ถ้าบางคนผู้ที่ได้ถูกเผาไปแล้วมาปรากฏต่อลูก เขาถูกเรียกว่าผี ที่นี้เช่น
กัน เมื่อสังสารที่ลูกเผาไปแล้วกลับคืนขึ้นและปรากฏออกมาอีกครั้ง มันคือวิญญาณปีศาจร้ายของมายา
จงขับไล่วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านั้นออกไปและ อย่าได้แม้กระทั่งพูดถึงมัน
- คติพจน์:** แทนการพูดเกี่ยวกับความทุกข์ทรมานของกรรม (คาร์มาโบ๊ค) จงพูดเกี่ยวกับสภาพคาร์มาโยคะของคุณ

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: สะสมพลังแห่งความคิดและกลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ที่สูงส่ง